

יד:

עין משפט
גר מצוה

סב א ב מ"י פ"ט מה"י
 עבודת חובבים הלכה
 : סמג לחזון מה טוב"ע
 י"ד ס' קנא סעיף ב:
סג ג מ"י פ"כ מה"י שבת
 הלכה ג ה סמג לחזון
 סה טוב"ע י"ד ס' קנא
 סעיף ד:
סד ד מ"י שם הלכה ד:

רבינו חננאל

[illegible]

ויהבו ליה שחור ושקף. נראה דהך צביא הא אפילו לרנן דאקרי בין התרגולים דלפני למימר דעד כאן לא אקרי אלפא כהניש עכ"ל ונשטורס ואמר זה וזה ואל ים לחוש דדעמיה אלפא וקוזה שחור מפני לכן שמעו אכל הכא כי יהי ליה שחור ושקל ליה ואילו אינו יודע שיטתו לו ללן: **הצב** קשבא. פ"ה והוא מין מתמרים והכי נמי משמע בפ"ק דמגילה דקדשי וטסקא הוא סל שמעמינן לו מתמרים כדאמרין ברש הורק (גיטין 97 ע"ה). טסקא דלכלה ביה מתמרים וקושטא נמי משמע בפרק הכונס (בי"ק 97 ע"ה) ופי' דהא (שקא) שחור אכל גבי הוא דקן קשבה מתמריה דהך ריש גלותא לדידי חזי לי ותלת חלתא בקיעה הוו קיימי ותאלי הס דקליס גבורים כדמשמע בפרק המוכר (גיטין 97 ע"ה) ודק' טסקא אלא נקט דקל טב כיון דקלי וטלוה אסירי לכן נראה לפרש דהרי מניי קשבה וניהו האחד נושא מתמרים ומיניה מיירי בכל הני שכתבתי אכל הא דכחה הוא הני עבד שבו מיחס יהושע לשרא לאת הארץ וכן משמע בפרק ח"ה (שם 97 ע"ה) שמעמינן לחזרו על המתמרים דלמערין ארץ וכן מיירי ולא חלז מחזי אפילו (עקד חלז ה') פירש ס"ה חלזא דכחה שהוא יערת הדבש קנה שגדל זו זוקר"א ובמסקנה דהך שפעמא כהך ר' גרין דר' כיון דהארץ שפירוש אסור ל' אסור לעולם למכור למחר עובד כוכבים לזונה דהו כמו פירוש דדבר ברור הוא דלמקריבות צע' ליה ועובר משום לפגי עובד וגם אסור למכור שעה אסור לעובד עובד כוכבים ביום א"ל הוא אכל ודאי בשאר ימים מותר וכן אהם כלי עבודה כוכבים ששארל קונה לאחר שפעמא לעובד כוכבים וטעמו מ"ה אסור למכור לעובד כוכבים כמו שהוא עד שיאמר יתן טלו דכשלי פגימה אחת אינו מניח לתת בו יין לקלם לעבודה כוכבים והכי נמי פסרי' פסולים האריות למיפלה בנית עבודה כוכבים ששארל למכור להם למכרים דעובר משום לפי עור ודף לעובד כוכבים שאינו כומר אסור דנדול ימנו או ימכרו למכור: **מקום** שנתנו ש"א אסור אין טוברין. פירוש משום חשש רביעה ועבר אלפני עור וגו' ומדלת מפליג הכא בין אית ליה בהמה וצין לית ליה בהמה אלאה משמע דאפילו אית ליה לעובד כוכבים בהמה חרישיתא אסור ודק' (וה להר"ר אלחנן ח"ה מדלעיל 97 ע"ה) גבי תקרובת דאי אית ליה לדידיה בהמה שרי לנישוא דלפני עור והכא קיימין לאותו לישנא כדפרי' ותיקן ר' יהודה דשאי נביעה שחור ממאה

לכל בניהם ובהמה ואדם במקום שנהגו שלא למכור נמי יומא לשחיטה וזונה דקאמרינן בגמ' גבי רב הונא דזינן פרה לעובד כוכבים משום דלימור לשחיטה ויזנה ויש לימור דסתם בהמה דקה לגדל פירא שמדת כזו לא לחללה ורחל לנפשה: **ש"ב** ודבורין. שירא דבורין שבו שחיטין וזממה מ"א מפנה דתלינן בזה"ל לשחיטה וזונה ובשבורין ודאי לשחיטה וזונה וי"ל דשבורין כי חזו להו עלמא בניה העובד כוכבים סברי דשלמין ומכרו וזבניה העובד כוכבים נשכדו וכי זינן לאו לשחיטה וזינן אכל פרה אפילו לאחר זינן רביס כי חזו לה עלמא בניהם העובד כוכבים אמר לשחיטה וזונה לפי שאינה ראויה למלאכה כל כך אבל אין לפרש לראיה למלאכה כלל דהא אמרינן בגמ' (לקמן טו.) ישראל ששכר פרה מכסין בשביעות אלהם נתן מלאכה היא **ש"ב** וכן בותרא חתיר בבוש דבריהם חיוב חטאת אלא שבות ולא דק דודאי בתוחד לרביס חיוב חטאת משום דמי נושא את עצמו ולא פליגי אלא בבוש המיוחד דס"ל דאין חיוב דעופות נושא את עצמו דלמא טעמיהו דכרי טדגור ממה שיש אישור שבע מעת משום שאלה שסירות וגסיוני אלהם ש"מ כי כן. פירוש דטעמא דשרי ריבן במקום שנהגו למכור היינו משום דלא ח' וקשה לר"י אחיז לא ספיק לא ממחני' (לקמן דף טו.) כשעמיתין פירא אסור והספיק ליכא חשד דרביסא דתפרין דמי לאו דמיס

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

לאו סתמא דריבא למימר דמוצניקן. דלא חנינן אלא תרגול לבן
אכל חטיו חזריה מותר: אפי' סתמן נמי לא. וקשיא לרבי זירא
דאמר תרגולא למי מותר: למכור לו תרגולא לבן: סדא' האי גברא
לאו לעבוד כוכבים קפשי. דהא אין דרך חטין להקריב לעבודת
כוכבים: אלא מיבין אציק ביה.

קשור. ואילו קונו מיו שום חסן לנורן
עבודה כוכבים היה נומה מול ממון
שהוא אדון לעבודה כוכבים וסמיו
לי היה לביקנה בה ויהינא כל מרד
דאית לי בול לנורן עבודה כוכבים
כ"ע נמי אדוקין בה קבר אימא לעבודה
כוכבים קבעית ויהיב לי בול ומיהו
און לבו לעבודה כוכבים וישמיח
און לבו לעבודה כוכבים וישמיח

בזאת כוכבים וסבר
אביק ביה כ"ע נמי
יכי דליתבו לי קמ"ל

לכן קטוע למי מהו
ששלם מי אמרין
עבודת כוכבים קבעי
מערים את"ל הא"י
יים תרנגול לבן למי
יה שחור ושקל ויהבו
קטוע: ויהבו ליה שחור ושקל
כלום כשמוכרין לו שחור לבדו שקל
ליה ואליצא דר' יהודה מייבעיא ליה
ליה ואלא דרנגן דרבעא אפי' בין
התרנגולים אסרי: דקל טז ודקל
בית שני ממי דקלים הכ: אין
מוכרין לו כשחור ותרנגול דרבעא

למחרת יום רבני מ' ור' ושלך אדום ושלך קא בעי א' דלמא תיקו: ר"מ אומר אף מסדא לאבימי גמירי דרם אבינו ר' במאה ור' יואל דענינו מני

לקמן (דף כ') משום דכתיב לא תמסס' לא תתן לשם ממני': בקרקע: קטש. מין תמרים (מגילה: א') תלל סקא אקטשי. וזאת למחר היינו תשובה שבו מיתס' יהושע את הארץ (ב"ב דף טו.) ועש' נחם הו': קוליי'. מין פירות. ור' א' עפויסו תרצו לגיבס וזינו ור' א'

דאס איז אמת! לא ידעו: דרי אולם
הסס. לא: מרנ' מקום שנטו
למסור כספה דקס. כגון מקום שלא
משדע על הדיעה וסבי מפרש על
גמרה. ואל יטה אדם מפני המחשק'
אל גרם על הכה אלא פסחים (דף
נרם) ויכל מהם איו מוכרין (דף
נרם).

א"ר חמא בר יוסף
דימי תנן נקלם ולא
קוריימי ולא דעינן
הנאי לכו דכי אזלת
הנאי דעי אמרת להו
דל: מתני' מקום

לשאלה ולשכירות ונכסיו כדמפס
ועמלם בנמ"י [מס.]: **מסיר שכורה**. מפרס
טעמלם בנמ"י [מס.]: **מסיר כסום**. שאין
מלכחם אלא לריכזה וריכזה
שצות היא ולאו מלכחם מוס דמי
טחא טעמלם לא איכפת לן דמי
אחי' להשליטן להשכיר: **במ"י מפני**

שחור נהוג היבא דגניה
אין מפעמדין בהמה
מכבים מעני שחשורין
מקום שחתתורו למכור
רו לייחד אסרו למכור
ור"א

תלוי מילתא ומקום שנהגו למכור דקתני ממנ' כגון במקום שאין חשודין על הרביעה לפיכך התיירו לייחד: **ומקום שאסור לייחד**. דקתני אין מעמידין מיירי במקום שחשודין על הרביעה שמהנגס נבל ולפיכך אסורין למכור והכל חוץ אחר המנהג. ולא קשיא הא דאין קאמר נמי מ' קא' ישנא במקום שאסור למכור אסור לייחד מ' היכי דקאמר שמהיו למכור התיירו לייחד משום דהתיירו למכור דקתני קא' מהדר אמננ' דקתני מקום שנהגו למכור מוכרין דתנא דידן לא איירי אלא במסירה ומקום שאסור לייחד (א) דקמהדר אבהיא דרין מעמידין דמיירי באיסור יחוד: ור"א

שמע דפריה בת מלאכה היא וכן (סע) לא ליטבור לו פרה החורשת
פ"ה משום לרבייה בני ליה כיון שאין מלאכתו אלא לרבייה ואין
לדא אחר בפ' המצניע (שם דף נה.) ולפיו רבן אמר מודו לדינא
ועופות וא"ת מניין תסע טעמיהו דרבנן לאריה רבא היינו משום
דאזדא חרות כל זין וזין ולמדנוהו ליה עס שאר בתמה גסא טעמיהו
ס נמי היינו טעמיהו: **אמר** רב במקום שאסור **אסור** אסור **אסור**
די על הריבשה וה"ל ליהדא אלמנה תלי רב עטמא דמנר במסד דריבשה
שגגו למנר בתמה דקה לכותיה מוכרין ובקסום שגגו שלא למנר
מדיסם על גרבייה עס דין ונלמא דהדרי ביה רב נאס:

מסורת הש"ס

(א) יִלְכֹּד יִהְיוּ לִי שְׂמֹרֶת יָרֵךְ.
(ב) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(ג) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(ד) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(ה) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(ו) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(ז) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(ח) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(ט) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(י) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(יא) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(יב) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(יג) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(יד) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(טו) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(טז) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(יז) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(יח) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(יט) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כ) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כא) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כב) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כג) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כד) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כה) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כו) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כז) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כח) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(כט) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.
(ל) וְלִמְנוּחַ חֶסֶד.

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ומקום
שאפרו וכו' שאפרו לייחד
דקתני קמהדר אהביא:

מוסף רש"י

[illegible]